

Publicerad 2014-04-21 12:04 av Peter Stjerngrim

Ibland finns inga enkla lösningar på de problem

som uppstår i våra liv ... Även om det synes som om det så fanns ...

Allt eftersom åren går ...

... skrivs den historia
som är och har varit vår
om av dem som följt
det som hänt
på behörigt avstånd ...

... för att sanningen
om alla de sår
vi genom åren fått
och vars infektioner
vi ännu behandla får
är för smärtsam
för såväl dem
som tagit del i den
verklighet som
förorsakat dem
som
för dem vilka bevittnat
det som skett och ännu pågår
men av olika skäl
valt att och så ännu vid sidan om står ...

För de nära och kära
som varit med
och upplevt och känt
allt det som andra
blott utifrån bevittnat
och motvilligt tvingats se,
är sanningen
när tiden avstånd
till det som hänt ger
för smärtsam att ta sig till ...

... Därför är omskrivningen
av orsakerna till det som hänt
en ren och skär nödvändighet
för att de ska kunna behålla

sitt eget förstånd ...

Det handlar inte som svek
ty deras liv
har ej varit en problemfri
normalitet i form av en lek ...

Utan mer en undermedveten nödvändighet
för att kunna gå vidare i sina liv
och få till stånd
bättre framtidsperspektiv
med lättare packning
förutan allt för mycket
negativa minnen som påbackning ...

Hyser dock en stilla förhoppning om
att de i framtiden någon gång
innan det för mig och dem är för sent ...

... kan våga minnas
att jag alltid funnits där
oavsett hur, var och när
de mig behövt i sina liv ...

Och att de inte någonsin
varit ett hinder i mitt liv
utan alltid fått höra
att de betyder allt
och alltid varit
förutsättningen för mitt liv ...

Ty även om
jag förlorat allt
av materiellt värde
och inte har haft
några pengar att tala om kvar ...

... så är deras existens
och att jag fått finnas för dem
en rikedom vilken gjort mig
till den rikaste i hela Universum ...

- Även om de när de en dag
läser dessa rader
förmodligen till en början
med sin omskrivna historia
spontant kommer tycka
att jag när jag skriver det här
intet annat än skönskriver
det som var till mitt självförsvar
och tycker att jag är inte så lite dum ...

... fastän de så småning om
kommer tvingas inse
och minnas hur det verkligen var ...

Skulle vara en tröst
för såväl kropp och själ
om jag fick vara kvar
och uppleva den dagen
tillsammans med dem ...

Men!

Lyckas jag med miraklet
att återställa mitt liv
och förändra min situation
mer radikalt ...

... så kan jag rent praktiskt
obestridligt visa på
att det som hänt
varit någonting jag ej
ens med bästa vilja kunnat ändra på ...

.. och att det som hänt mig
ej beror på vad jag själv har valt ...

Då kommer historien i sig
obehindrat berätta om det som varit
eftersom det ej längre är
någonting mer

än någonting sorgligt och smärtsamt
som sin väg in i det förgångna farit
och som de ej behöver mer i sina liv få se
eller fortsätta plågas av minnen från mer ...

- Det är det sistnämnda
jag just nu ägnar större delen av min tid
för att syssla med ...

- Ett litet steg itaget ...

... även om det synes
som det vore i senaste laget ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten